

щодень босоніж ти підходиш
в одній і тій прозорій сукні
до мене мов до себе (чи — до нас ?)
в одній і тій годині
до зачарованої цямрини
щоніч ти заглядаєш
в одну і ту криницю
яку вже кожний з нас забув здається
коли бува в погіднім плесі
мов у зрадливім дзеркалі
милуєшся собою
з криниці несподівано випурхують
мільйони трепетних метеликів
які по стомлених тілах разносять
вогнь одної й тої пристрасти
в якій для мене місця не було
й не може бути

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».